

§. 129. Дѣйствително, ако пътникъ на Запад-
ната брѣгъ на Норвегія осѣти желаніе да промѣни
климатъ колко-то е възможно по-скоро, то той трѣба да
върви не къмъ Сѣверната полюсъ, но къмъ Истокъ,
и трѣба да побѣрза по най-късия пътъ да примине
предѣла на честы-тѣ дѣждове; защо-то очевидно е,
че колко-то по-надалечъ вѣтрове-тѣ ся вмѣватъ въ
вѣтрѣшность-та на материцы-тѣ, толко-съ по-сухи
ставатъ. Сѫщо-то може да ся забѣлѣжи и за зимния
климатъ на Колумбія и Орегана въ С. З. Америка,
на Нова-Зеландія, на Южный-Чили, на Патагонія и
по-нататъкъ до самия носъ Хорнъ. Тукъ Патагонскы-
тѣ Анды, тѣй стрѣмно ся повдигатъ отъ море-то и
толко-съ високо, що-то количество-то на дѣжда нѣкога
быва до таквасъ стъпень голѣмо, що-то покрыва по-
върхность-та на море-то на нѣколко мили отъ брѣга
съ прѣсна вода.

§. 130. Сравните сега горѣпоменаты-тѣ под-
вѣтрени брѣгове на сѣверны-тѣ материцы съ тѣх-
ны-тѣ навѣтрени брѣгове мѣжду сѫщи-тѣ па-
раллели на страна-та. Ний изучихмы климатъ на За-
падны-тѣ брѣгове на Европа отъ носъ Ландсендъ
(50° ш.) покрай Норвежкия брѣгъ до носъ Норд-капъ
(71° ш.) и видѣхмы, че зимниятъ климатъ на примор-
ска-та линія нигдѣ не е толко-съ суровъ, що-то да
запуши съ ледъ поне едно пристанище. Поглѣднете
сега на Источны-тѣ брѣгове на Америка мѣжду сѫ-
щи-тѣ парал. крѣгове, на страна-та отъ Лабрадоръ
до Арктическия океанъ. Въ Англія стада-та ходятъ
да пасятъ цѣла година, а въ Лабрадоръ зима-та е
тѣй сурова, що-то человѣкъ едвамъ си намѣрва пре-
храна; а като ся приближавате къмъ С., на място да
намѣрите на едно равнище съ море-то срѣдня зимна
температура въ 3° (§. 122) на растояніе 10° ш., вий
дохаждате до страна положително необытаема отъ